

מגה"צ רבי שאול בר אדר זצ"ל אבדק"ק כאשו
בעניין איסור התחרבות לאגודה

שוכט"ס

שאלתם אם להתחבר לאנודה, אשיב בקצרה, כי עיני כהו ומלאת

אל תלכו בדרך אתם, הלא תראו שנאוני מיסדי האגודה התקינו
שבמקום שהרב אב"ד אינו מסכימן אין לעשות חברה זו, והם הפכו חוק
זהו, וכי נתן להם היתר לעקור תקנה זו, ועכ"פ הי' להם להראות שמייסדי
האגודה עצם בטלו החוק הזה ואין זה אלא לקרב גאולה ע"י שבucketתא
דמשיחא חוצפה יסגי, שנעריהם ייעשו פניהם נגד הרב אב"ד.

ודעו שאין להפליא על גופו העני שנטמן רבנים שהוחיקו באגודה, הלא קל הדעת מרוב צרות נשתמדו או אבדו עצמן לדעת ר"ל, וזה فعل על נערים שצועקים על הרבניים מהם בשוא"ת ואין עושים דבר, שכן הגם שאין שום מבוא להנץ' ע"י פעולות האגודה, מ"מ זבין וובין תגרא מיקרה, נראה לעין כאלו עוסקין בהצלת ישראל.

והגרועים ^{אלאר הנטען} ביותר הם אשר עוברים על השבועה שהשביענו שלא נלך בחומה לא"י, והם חושבים שכחם להלחם נגד שרי המדינה, והם מوالיכים נעריו בני ישראל לצאן לטבח ללחום בא"י נגד הממשלה ונגד העربים, והנה מפורש בזוהר"ק סוף וירא שבני ישמעאל יעכבו ישראל לבל ידورو בארץ ישראל, ואם הם המושלים באה"ק ודאי ידחקו את ישראל בימים וכחומה עד שאין להם תקומה, וגם אם יתנו לישראל מקום שייהי בידם הממשלה, אוין נא לנו, ישימו לראש נכרי שנתנכו מעשו, והם ידחקו לישראל יותר מאוה"ע, ועוד יתוסף חרונן אף ע"י יהודים יסיעו מרכבת הברזל בש"ק, ויחללו שבתוות באה"ק אשר פאו גורשנו ממש עבר זה.

ובחג שביעות הי' אצלי ת"ח אשר גורש מכל המדינה ובמדינה השנה
אבד הזכות לשוב שמה והוא פורה באירן שטהאטעהןלאן ובקש מרבו
גאון מפורסם אשר אין דומה לו במדינהנו בדיקות בתוה"ק ממש כל
ימיו הי' דבוק בתוה"ק בלי הפסיק והרבה להעמיד תלמידים הגוננים, שיעזר
לו כדי שיוכל לבא לאח"ק, ובאה לו התשובה על הראשונים
מצטערם, וכח התורה שבקרבו עמד לו לראות מה שלפני.

ובאמת הגם שגוזרים גזירות שלפי ראות עין ח"ז ימיתו ברעב, אין מעזר לה' להושיע ויתפרנסו בדרך נס, ותראו נפלאות בספק אור החיים משפטים עה"פ ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כספ, אף' אותן הנרועלן שאין נכספין כלל לנגולה יונאלו מיד.

**חזקנו ואמצנו ותאמינו כי שוא תשועת אדם ובאלקים נעשה חיל, ונראתה
במהרה דין בגאולת ישראל.**

דו"ש חק' שאול בראך מניטרא יע"א

אם תראו מה שכתבתי בהקדמת ספרי שאול שאל בשנת עת"ר ומ"כ בהקדמת ספרי אבות על בניהם תרפ"ה תמצאו שלא נפל דבר אחד מכל מה שכתבתי, ואני שלחתי לכם הקדמה לספרי אע"ב, אם יש לכם צורך בו תוכלו לקבל بعد שלשים הульדר כל הקדמה.

ג' שלח, ישראל ינצח לפקה"י קאשי יע"א.

מכتب זהה הגיע אלינו ע"י מורה מרודי גדרלי שפיצער נ"י, מעוזון אביו הרה"ח מורה מאיר משה ז"ל שהרי הראש של חברה תפארת בחורים בעיר שאפראן ומטrho הי' לקבץ מכתבים מכל הרבניים החרדים שמכל המדינות לחום המלחמה הכבידה נגד האגדודה והנగדים אחרים.

תשוח"ח לו..

המשך מעמוד יז

והנ"ל דכל המנהג רק כmoz"ש לחול, ועפ"י טעם השלה"ה הקדוש דעת הדעת הי' גפן, וע"י החטא ניתנה לה דם נדות להבדילה מן האדם וכו'. והנה בין חול לקודש דומה לבין טומאה לטהרה, ובזה נהגו, אבל בין קודש לקודש מעיקרא לא קבילו לנוהג בזה שלא לשחות.

ועוד דהקדוש עיקר, ולא נהגו רק בהבדלה בלבד, ולא במעורב בכרכות קידוש ביחיד כנ"ל, ובפרט دمشقת לה שמחיות מדין לשחות, כגון בחול ליל פסח במוצש"ק שמחיות ארבע כוסות, וע"כ מחيبة לשחות, ואין כח במנהג לעקרנו, ע"כ בכל עניין יקנה"ז נהגו להיתר וככ"ל.